

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของบริษัท เอเชียน อินซูเลเตอร์ จำกัด (มหาชน) สรุปได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่จำนวนน้อยราย

บริษัทผลิตและจำหน่ายลูกถ้วยไฟฟ้าซึ่งใช้ในกิจการไฟฟ้าและพลังงาน โดยจำหน่ายสินค้าให้แก่ กฟผ. และ กฟน. คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 75.95 และร้อยละ 19.72 ของยอดขายของบริษัทในปี 2546 ตามลำดับ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92.23 และร้อยละ 6.96 ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2547 ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามโครงสร้างกิจการไฟฟ้าของประเทศ ทั้ง กฟผ. และ กฟน. เป็นผู้ดำเนินธุรกิจการจำหน่ายไฟฟ้าของประเทศทั้งหมด ซึ่งตามโครงสร้างดังกล่าวหมายความว่าตลาดของอุตสาหกรรมลูกถ้วยไฟฟ้าเกือบทั้งหมดจะถูกผูกขาดโดยกลุ่มลูกค้าดังกล่าว ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยง หากกลุ่มลูกค้ารายใหญ่นี้ยกเลิกการสั่งซื้อสินค้าบางส่วนหรือทั้งหมดจากบริษัท และบริษัทไม่สามารถหาลูกค้ารายอื่นๆ มาทดแทนในมูลค่าการสั่งซื้อสินค้าที่เท่ากันได้ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และความอยู่รอดของกิจการ

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระบบการจัดซื้อสินค้าของ ทั้ง กฟผ. และ กฟน. มีความโปร่งใส และมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้จำหน่ายสินค้า (Supplier) อย่างชัดเจน ประกอบกับการที่ ผลิตภัณฑ์ลูกถ้วยไฟฟ้าทุกรายการที่บริษัทผลิตและจำหน่ายมีคุณภาพดี และมีคุณสมบัติตามที่มาตรฐานไทยและสากลกำหนด เช่น American National Standard Institution (ANSI), International Electrotechnical Commission (IEC), Australian Standard (AS) และ Thailand Institution of Standard (TIS) เป็นต้น และผลิตภัณฑ์ของบริษัทยังได้รับการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพตามมาตรฐานเลขที่ มอก./ISO 9001:2000 สินค้าของบริษัทจึงเป็นที่ยอมรับของ กฟผ. และ กฟน. นอกจากนี้บริษัทยังเป็นผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าเพียงรายเดียวในประเทศไทยที่มีสินค้ามาตรฐานครบทุกรายการสำหรับการใช้งานในกิจการส่งและจำหน่ายไฟฟ้าในประเทศ ประกอบกับการที่บริษัทมีการควบคุมต้นทุนที่ดี ทำให้สามารถตั้งราคาที่แข่งขันได้ในตลาด และบริษัทยังมีประวัติการติดต่อกับลูกค้ารายใหญ่ทั้งสองรายดังกล่าวมาเป็นระยะเวลานานกว่า 20 ปี ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่จำนวนน้อยรายอยู่ในระดับที่ต่ำ

1.1.2 ความเสี่ยงจากการเข้ามาแข่งขันในตลาดภายในประเทศของผู้ผลิตรายใหม่

จากการที่ผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าในประเทศไทยในปัจจุบันยังมีจำนวนไม่มาก บริษัทจึงอาจจะมีความเสี่ยงจากการเข้ามาในอุตสาหกรรมของผู้ผลิตรายใหม่ ทั้งผู้ผลิตในประเทศ และผู้ผลิตจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าชั้นนำของโลกได้แก่ ผู้ผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศในทวีปยุโรป และประเทศญี่ปุ่น โดยการเข้ามาแข่งขันในตลาดภายในประเทศของผู้ผลิตรายใหม่ดังกล่าวนี้ อาจทำให้บริษัทในการสูญเสียยอดขายและลูกค้ารายสำคัญไป

อย่างไรก็ตาม คาดว่าบริษัทจะมีความเสี่ยงจากการเข้ามาแข่งขันในตลาดภายในประเทศของผู้ผลิตรายใหม่ในระดับที่ต่ำ เนื่องจากเทคโนโลยีการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้ามาตรฐานสากลเป็นเทคโนโลยีด้านเซรามิกส์ขั้นสูง ซึ่งแตกต่างจากเทคโนโลยีการผลิตภาชนะ ถ้วย จาน และชามกระเบื้องเซรามิกส์ และเครื่องสุขภัณฑ์ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีขั้นต้น อีกทั้งเทคโนโลยี Know-How ตลอดจนเทคนิคในการผลิตและตรวจสอบคุณภาพสินค้านั้น ไม่มีการซื้อขายกันในโลกในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา สำหรับเทคโนโลยี Know-How ตลอดจนเทคนิคในการผลิตและตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่บริษัทใช้อยู่ใน

ปัจจุบันนั้น เป็นผลงานจากการทุ่มเทให้การค้นคว้า วิจัย และพัฒนา ของทีมงานวิจัย และผู้บริหารของบริษัท ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ทำให้คู่แข่งในประเทศหรือผู้ผลิตรายใหม่ยังไม่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันได้

สำหรับผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าจากต่างประเทศนั้น ปัจจุบันมีข้อเสียเปรียบผู้ผลิตภายในประเทศ เนื่องจากมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า ซึ่งได้แก่ การที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งในระดับที่สูงมาก คือประมาณร้อยละ 15 ของราคาสินค้า เพราะเป็นสินค้าที่มีน้ำหนักมาก ประกอบกับต้องเสียภาษีนำเข้า ในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 35 นอกจากนี้ เนื่องจากลูกค้าหลักของอุตสาหกรรมลูกถ้วยไฟฟ้า ได้แก่ กฟภ. และ กฟน. มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจทำให้ต้องปฏิบัติตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ที่กำหนดให้ใช้วัตถุดิบหรือสินค้าที่ผลิตภายในประเทศเป็นหลัก ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะไม่ใช้เงินกู้จากต่างประเทศ ทำให้ กฟภ. และ กฟน. ไม่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ต้องให้สิทธิแก่ประเทศเจ้าของเงินกู้ในการร่วมประมูลงาน ทำให้ผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าจากต่างประเทศไม่สามารถเข้าประกวดราคาแข่งได้

สำหรับกรณีที่ผู้ผลิตจากต่างประเทศอาจจะเข้ามาตั้งบริษัทร่วมทุนกับบริษัทไทย เพื่อแข่งขันในตลาดภายในประเทศนั้น มีความเป็นไปได้ไม่มากนัก เนื่องจากการทำสัญญาร่วมทุนนั้น จะต้องมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างกัน เพื่อผสมผสานเทคโนโลยี Know-How ตลอดจนเทคนิคในการผลิตต่างๆ สำหรับบริษัทร่วมทุน ซึ่งในปัจจุบันผู้ผลิตภายในประเทศที่มีศักยภาพในระดับดังกล่าวมีจำนวนจำกัด (โปรดพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติม จากข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับคู่แข่งในอุตสาหกรรม ในหัวข้อ 3. การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์ เรื่องสภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมลูกถ้วยไฟฟ้า) นอกจากนี้ ในปัจจุบัน บริษัทก็ได้ทำสัญญาร่วมลงทุนกับ PPC ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าชั้นนำของโลก และมีประสบการณ์ในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้ามากกว่า 100 ปี การร่วมลงทุนดังกล่าวนอกจากจะเป็นการช่วยเพิ่มศักยภาพของบริษัทในการแข่งขันกับบริษัทที่เกิดจากการร่วมลงทุนระหว่างผู้ผลิตจากต่างประเทศกับบริษัทไทยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว ยังเป็นการช่วยลดจำนวนคู่แข่งรายใหญ่จากต่างประเทศที่อาจเข้ามาร่วมลงทุนกับบริษัทไทยอีกด้วย

1.1.3 ความเสี่ยงจากการแข่งขันในอุตสาหกรรม

เนื่องจากลูกค้ารายใหญ่ของอุตสาหกรรมลูกถ้วยไฟฟ้า ได้แก่ กฟภ. และ กฟน. ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ การจัดซื้อสินค้าจำเป็นต้องมีการเปิดประมูล ทำให้บริษัทอาจจะมีความเสี่ยงจากการแข่งขันกันภายในอุตสาหกรรม ซึ่งอาจรวมถึงการตัดราคาสินค้าและการสูญเสียส่วนแบ่งการตลาด แต่ทั้งนี้ ในระหว่างกลุ่มผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าในประเทศ บริษัทเป็นผู้ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าเพียงรายเดียวในประเทศไทยที่มีสินค้าครบทุกรายการสำหรับการใช้งานในกิจการส่งและจำหน่ายไฟฟ้าในประเทศ โดยเฉพาะสินค้าที่มีเทคโนโลยีสูงที่บริษัทได้พัฒนาขึ้นมาจากฝ่ายวิจัยและพัฒนาของบริษัทเอง และได้จดสิทธิบัตรของสินค้านี้แล้ว จึงจัดได้ว่าบริษัทมีความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมสูงกว่าคู่แข่งรายอื่นๆ นอกจากนี้บริษัทยังมีการลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยไม่มุ่งเน้นที่จะเข้าไปแข่งขันในสินค้าที่มีเทคโนโลยีต่ำ เช่น ลูกถ้วยไฟฟ้าสำหรับกระแสไฟฟ้าแรงดันต่ำบางประเภท เนื่องจากการผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทดังกล่าวต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก (Labor Intensive) ให้ผลกำไรขั้นต้นในอัตราที่ต่ำ แต่บริษัทจะมุ่งเน้นในการทำตลาดส่งออกมากขึ้น บริษัทคาดว่าจะส่งออกสินค้าของบริษัทจะมีมากขึ้นหลังจากโรงงานของ PPCAI ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างบริษัทกับ PPC (ผ่าน PFI ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ PPC) แล้วเสร็จ เนื่องจาก PPCAI จะเน้นการส่งออกเป็นหลัก ทั้งนี้คาดว่าโรงงานของ PPCAI จะสามารถผลิตเพื่อส่งออกได้ในต้นปี 2548

1.1.4 ความเสี่ยงจากการใช้วัสดุอื่นทดแทนพอร์ซเลน (Porcelain) ในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้า

ปัจจุบัน ลูกถ้วยไฟฟ้าที่ทำจากวัสดุพอร์ซเลนเป็นที่นิยม และมีการนำไปใช้งานกันอย่างแพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ เนื่องจากพอร์ซเลน มีคุณสมบัติการเป็นฉนวนที่ดี มีความแข็งแรง ทนทานสูง สามารถทำให้ลูกถ้วยไฟฟ้ามีคุณสมบัติได้ตามมาตรฐานกำหนด และมีราคาที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม การที่ผลิตภัณฑ์ลูกถ้วยไฟฟ้าของบริษัทที่ผลิตได้เป็นแบบที่ทำจากวัสดุพอร์ซเลนทั้งหมดนั้น ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงหากในอนาคตมีการใช้วัสดุอื่นๆ ทดแทนพอร์ซเลนในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้า ซึ่งบริษัทยังไม่มีประสบการณ์และความชำนาญในการใช้วัสดุประเภทนั้นๆ ในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้า

ที่ผ่านมา วัสดุที่มีผู้นิยมนำมาใช้ในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้า ได้แก่ แก้ว พอร์ซเลน และสารประเภทโพลีเมอร์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ในการพิจารณาคัดเลือกวัสดุที่ใช้ทำลูกถ้วยไฟฟ้านั้น จะต้องพิจารณาปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ คุณสมบัติของวัสดุที่จะนำมาใช้ ความทนทานต่อสภาวะแวดล้อมในขณะใช้งาน และ ราคา โดยในด้านคุณสมบัติของวัสดุนั้น ต้องคำนึงถึงความสามารถในการเก็บประจุเมื่อได้รับแรงดันไฟฟ้าสูง หรือความต่างศักย์ที่ต่างกันมาก รวมไปถึงความถี่ของกำลังไฟฟ้าที่ส่งผ่าน โดยวัสดุนั้นไม่แตกหักเสียหาย นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงอายุการใช้งานด้วย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านคุณสมบัติของวัสดุ พบว่าวัสดุประเภท แก้ว และพอร์ซเลน เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นลูกถ้วยไฟฟ้ามากกว่า เมื่อเทียบกับสารประเภทโพลีเมอร์ ที่มีอายุการใช้งานต่ำ นอกจากนี้ ที่ผ่านมาวัสดุประเภท แก้ว และพอร์ซเลน ยังได้รับการพัฒนาให้สามารถทนต่อการแตกหักเสียหายได้ดีกว่าในสมัยแรกๆ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าช่วยแก้ปัญหาด้านรูพรุน และสิ่งปนเปื้อน

สำหรับปัจจัยด้านความทนทานต่อสภาวะแวดล้อมในขณะใช้งานนั้น ต้องคำนึงถึงความทนทานต่อแสงแดด ฝน รวมถึงฝุ่นละอองจากมลภาวะ ซึ่งจะส่งผลให้ความต้านทานไฟฟ้าในลูกถ้วยไฟฟ้าต่ำลง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในด้านดังกล่าวแล้ว พบว่าวัสดุที่ทำจากสารประเภทโพลีเมอร์ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด เนื่องจากสารประเภทโพลีเมอร์ เป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอน ซึ่งคาร์บอนนั้น เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ดี โดยเฉพาะเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น และมีความดันไฟฟ้าสูงวิ่งผ่าน อีกทั้งมีความทนทานต่อรังสีอัลตราไวโอเล็ต (Ultra Violet ; UV) ในระดับที่ต่ำ ในขณะที่วัสดุประเภท แก้ว และพอร์ซเลน นั้น แม้ว่าความต้านทานไฟฟ้าจะลดลงบ้าง เมื่ออยู่ในสภาพดังกล่าว แต่สามารถแก้ไขได้โดยการออกแบบรูปลักษณะของลูกถ้วยไฟฟ้า โดยการเพิ่มระยะทางเดินของกระแสไฟฟ้า รวมไปถึงการปรับผิวของวัสดุไม่ให้น้ำเกาะ ทำให้ช่วยลดการนำไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี

สำหรับปัจจัยด้านราคาดังกล่าว วัสดุประเภท แก้ว และพอร์ซเลน มีราคาต่ำกว่าแบบอื่น อย่างไรก็ตาม กระบวนการผลิตที่ต้องใช้อุณหภูมิสูงทั้งของแก้วและพอร์ซเลน เป็นผลให้ค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ตามการเปลี่ยนแปลงของราคาเชื้อเพลิง อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วอุณหภูมิในการผลิตวัสดุประเภทแก้วจะสูงกว่าพอร์ซเลน อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการเติมสารเพื่อลดอุณหภูมิในการหลอมแก้ว ซึ่งมักเป็นสารประเภท อัลคาไลน์ และ อัลคาไลน์เอิร์ท ที่นำไฟฟ้าได้ดี และเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการให้เกิดในลูกถ้วยไฟฟ้าซึ่งต้องการความเป็นฉนวนไฟฟ้าสูง

จากคุณสมบัติทั้ง 3 ด้านที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้วัสดุประเภท พอร์ซเลน ได้รับความนิยมสูงกว่าวัสดุประเภทอื่น และนับแต่ปี 2460 หลายประเทศได้เปลี่ยนมาใช้ลูกถ้วยไฟฟ้าพอร์ซเลนแทนลูกถ้วยไฟฟ้าแก้วทั้งหมด ทั้งการส่งไฟฟ้าแรงต่ำและแรงสูง เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา จนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลากว่า 100 ปีแล้วที่ลูกถ้วยไฟฟ้าพอร์ซเลนยังได้รับความนิยมมากกว่าลูกถ้วยไฟฟ้าที่ทำจากวัสดุชนิดอื่นๆ ดังนั้น ในอนาคตบริษัทจะยังมีความเสี่ยงไม่มากนัก หากลูกถ้วยไฟฟ้าพอร์ซเลนยังคงเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกเช่นเดียวกับในปัจจุบัน

อย่างไรก็ดี หากในอนาคตหากเทคโนโลยีใหม่ๆ สามารถคิดค้นและสรรหาวัสดุชนิดอื่นๆ ที่มาใช้แทนพอร์ซเลนในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าได้ โดยมีคุณภาพเท่ากันหรือมากกว่า หรือมีราคาต่ำกว่า บริษัทอาจจะได้รับผลกระทบต่อยอดขายได้ ซึ่งบริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงในข้อนี้ และได้ทำการป้องกันความเสี่ยงโดยมีการติดตามข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับวงการเซรามิกส์ และการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าทั้งในประเทศและทั่วโลก เพื่อบริษัทจะสามารถปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีได้ทัน

1.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการผลิต

1.2.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้ขายวัตถุดิบรายใหญ่

บริษัทจัดซื้อวัตถุดิบประเภทวัสดุประกอบลูกถ้วยไฟฟ้า (Hardware) ซึ่งเป็นส่วนประกอบโลหะของลูกถ้วยไฟฟ้า เช่น เหล็กเกาะยึดลูกถ้วย เหล็กปิดหัวท้ายลูกถ้วย เป็นต้น จากผู้จำหน่ายในต่างประเทศรายหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 32 ของต้นทุนขายในปี 2546 และคิดเป็นร้อยละ 30 ของต้นทุนขายในไตรมาสที่ 1 ของปี 2547 เนื่องจากสินค้าของผู้จำหน่ายดังกล่าวมีคุณภาพตามที่บริษัทต้องการและมีราคาต่ำที่สุด ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ผู้จำหน่ายดังกล่าวไม่จำหน่ายวัตถุดิบดังกล่าวให้แก่บริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ป้องกันความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบดังกล่าวโดยการสั่งซื้อจากผู้จำหน่ายหลายราย และบริษัทได้ตรวจสอบแล้วว่าผู้จำหน่ายรายอื่นๆ มีกำลังการผลิตเพียงพอที่ผลิตวัตถุดิบที่มีคุณภาพตามที่บริษัทต้องการได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้จำหน่ายดังกล่าวไม่จำหน่ายวัตถุดิบดังกล่าวให้แก่บริษัท บริษัทอาจจะได้รับผลกระทบจากต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 10-15 เนื่องจากวัตถุดิบของผู้จำหน่ายรายอื่นๆ มีราคาสูงกว่าของผู้จำหน่ายดังกล่าว

1.2.2 ความเสี่ยงทางด้านวัตถุดิบ

ความเสี่ยงทางด้านวัตถุดิบ แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ความเสี่ยงในการจัดหาวัตถุดิบ และความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาวัตถุดิบ วัตถุดิบหลัก 4 ชนิดที่ใช้ในการผลิตลูกถ้วยไฟฟ้า ได้แก่ ดิน วัตถุดิบที่ใช้ผสมในดิน วัสดุประกอบลูกถ้วยไฟฟ้า (Hardware) และแก๊สเชื้อเพลิง

บริษัทมีการป้องกันความเสี่ยงจากการจัดหาวัตถุดิบในระดับหนึ่ง โดยการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายหลายรายจากหลายแหล่งจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ แต่เนื่องจากบริษัทไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใดเลย อาจจะทำให้ บริษัทมีความเสี่ยงจากการจัดหาวัตถุดิบในกรณีที่ผู้จำหน่ายหลายๆ รายงดจำหน่ายวัตถุดิบให้แก่บริษัท อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทได้ทำการซื้อวัตถุดิบดังกล่าวจากผู้จำหน่ายประจำเป็นระยะเวลานานกว่า 7-10 ปี และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบดังกล่าว จึงลดโอกาสที่ผู้จำหน่ายจะงดจำหน่ายวัตถุดิบแก่บริษัท

สำหรับความเสี่ยงเรื่องความผันผวนของราคาวัตถุดิบหลัก เช่น ก) ดิน จะมีความผันผวนของราคาไม่มากนักเนื่องจากมีแหล่งจำหน่ายอยู่หลายแห่งในประเทศไทย ข) วัตถุดิบที่ใช้ผสมในดิน เช่น อลูมินา ออกไซด์ หินฟันม้า หินฟู เป็นต้น จะมีความผันผวนของราคาไม่มากนัก เนื่องจากมีแหล่งจำหน่ายอยู่หลายแห่ง ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งบริษัทสามารถกำหนดและจัดสรรการซื้อวัตถุดิบจากแหล่งต่างๆ ดังกล่าว ตามความเหมาะสมของคุณภาพและราคาได้ นอกจากนี้ บริษัทยังมีการซื้อวัตถุดิบผสมในดินเก็บไว้สำหรับอีก 6 เดือนข้างหน้าในแต่ละช่วงเวลาด้วย ค) วัสดุประกอบ เช่น เหล็ก มีความผันผวนตามราคา อุปสงค์ และอุปทานของตลาดโลก อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการซื้อวัสดุประกอบเก็บไว้สำหรับอีก 3 เดือนข้างหน้าในแต่ละช่วงเวลาด้วย และ ง) แก๊สเชื้อเพลิง จะมีความผันผวนตามราคาน้ำมันซึ่งเป็นไปตามราคาตลาดโลก

อย่างไรก็ดี บริษัทยังคงต้องรับความเสี่ยงในด้านราคาวัตถุดิบที่อาจเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น นับตั้งแต่หลังการยื่นเสนอราคาประมูลให้กับลูกค้าไปแล้ว เพราะแม้ว่าบริษัทอาจจะขอเจรจากับลูกค้าเพื่อขอเพิ่มราคาสินค้าเนื่องจากต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้นในภายหลัง แต่การต่อรองอาจทำได้เพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น ทำให้บริษัทยังคงมีความเสี่ยงเนื่องจากไม่สามารถผลักดันการราคาวัตถุดิบที่อาจเพิ่มขึ้นนั้นให้กับลูกค้าได้ทั้งหมด และสำหรับภายหลังที่บริษัทได้ลงนามในสัญญาซื้อขายสินค้ากับลูกค้าแล้ว บริษัทจะมีความเสี่ยงทั้งหมดถ้าราคาวัตถุดิบที่อาจจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการกำหนดราคาซื้อขายสินค้าที่แน่นอนไว้ในสัญญาซื้อขายสินค้า อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาในการผลิตสินค้าในแต่ละช่วงของบริษัทส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 1 เดือนเท่านั้น

1.2.3 ความเสี่ยงจากความเพียงพอของแรงงานที่มีฝีมือ

การผลิตลูกถ้วยไฟฟ้าของบริษัทต้องพึ่งพิงแรงงานจำนวนมาก ทั้งนี้ จะเห็นได้จากตัวเลขการว่าจ้างบุคลากรของบริษัท ณ 31 มีนาคม 2547 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 634 คน และในจำนวนนี้เป็นบุคลากรที่รับผิดชอบงานในส่วนของโรงงานจำนวน 619 คน โดยแบ่งเป็น พนักงานประจำ จำนวน 139 คน และลูกจ้างรายวัน ซึ่งรับผิดชอบงานในส่วนของโรงงาน เป็นจำนวน 480 คน ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความเพียงพอของแรงงานที่มีฝีมือ และความเสี่ยงจะมีมากขึ้นเมื่อโรงงานของ PPCAI ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงานของบริษัทเริ่มดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้มีการจัดตั้งหน่วยงานอบรมและพัฒนาบุคลากร เพื่อพัฒนาพนักงานของบริษัทให้มีฝีมือและระดับความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถทดแทนกันได้ นอกเหนือจากนี้บริษัทยังมีสวัสดิการของพนักงานที่ดี และระบบการส่งเสริมและให้ความสำคัญในการเลื่อนตำแหน่งพนักงานภายในอย่างเป็นระบบ ทำให้บริษัทมีอัตราการลาออกของพนักงานต่ำ สำหรับแรงงานกลุ่มใหม่จำนวนประมาณ 250 คนที่จะรองรับโรงงานของ PPCAI บริษัทได้เริ่มดำเนินการเตรียมการโอนพนักงานที่มีประสบการณ์แล้วบางส่วนไปเป็นพนักงานของ PPCAI และ PPCAI ได้เริ่มรับพนักงานใหม่บางส่วนแล้ว ปัจจุบันพนักงานใหม่ของ PPCAI ได้เริ่มฝึกงานที่โรงงานของบริษัทแล้ว

1.2.4 ความเสี่ยงเนื่องจากบริษัทร่วมทุนอยู่ในระหว่างก่อสร้างโรงงาน

ปัจจุบัน PPCAI ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างบริษัทและ PPC กำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้างโรงงาน โดย PPCAI ได้มีการทำสัญญาก่อสร้างโรงงานกับบริษัทรับเหมาก่อสร้างแห่งหนึ่ง ซึ่งสัญญาดังกล่าวระบุว่า จะก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายใน 30 ธันวาคม 2547 ทั้งนี้ จากการประเมินของวิศวกรที่ปรึกษา ในปัจจุบัน โรงงานของ PPCAI มีความคืบหน้าในการก่อสร้างแล้วร้อยละ 30 ของงานทั้งหมด (เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2547) และสำหรับงานก่อสร้างส่วนที่เหลือคาดว่าจะเสร็จทันตามกำหนดเวลา อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เกิดความล่าช้าจากการก่อสร้าง PPCAI บริษัทรับเหมาก่อสร้างจะชดเชยค่าเสียหายให้ PPCAI ในอัตราส่วนร้อยละ 0.1 ต่อวันของมูลค่าก่อสร้างที่ยังไม่เสร็จ

1.3 ความเสี่ยงเนื่องจากบริษัทมีกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 50

บริษัทมีกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่คือ กลุ่มธาวีรัตนวิบูลย์ ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำนวน 71,322,737 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 89.15 ของจำนวนหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมดในปัจจุบัน (หรือ 80 ล้านหุ้น) หรือคิดเป็นร้อยละ 71.32 ของจำนวนหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมดภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน (หรือ 100 ล้านหุ้น) นอกจากนี้ กลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวยังได้ส่งตัวแทนเข้าเป็นกรรมการของบริษัทจำนวน 3 ท่าน คิดเป็นสัดส่วน 1 ใน 2 ของจำนวนกรรมการซึ่งเป็นคณะกรรมการของบริษัท โดยกรรมการทั้งสามท่านดังกล่าว เป็นผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทและมีขอบเขตอำนาจ และ หน้าที่ในการตัดสินใจ และกำหนดนโยบายที่สำคัญของบริษัท (โปรดพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติม ในหัวข้อ 9.2 เรื่อง คณะกรรมการ)

ทั้งนี้ การถือหุ้นในสัดส่วนดังกล่าวนี้ ทำให้กลุ่มธรรมาภิบาลสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจัดตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้

1.4 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้นอกเหนือที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ฯ ในการรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ยื่นคำขอให้รับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ แล้ว เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2547 โดยบริษัทหลักทรัพย์ ฟินันซ่า จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็น หลักทรัพย์จดทะเบียน พ.ศ. 2544 ฉบับลงวันที่ 22 มกราคม 2544 ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อย ซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 600 ราย ดังนั้นบริษัทจึงยังคงมีความไม่แน่นอนในการที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งนี้ผู้ลงทุนจึงยังคงมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นสามัญของบริษัทในตลาดรอง หรืออาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหุ้นสามัญของบริษัทไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือหากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นต่อประชาชนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯ